

ÉLETTÁRSAK VAGY TÁRSAK EGY ÉLETRE?

Ha a realitások talaján állva szemléljük a körülöttünk lévő társadalmat, azt látjuk, hogy hazánkban nem pusztán a népesség és a házasságok száma csökken, hanem a párkapcsolatban élők aránya is, főként a húszas-harmincas éveikben járók között. Tehát nemcsak a házasság intézménye veszít népszerűségéből, hanem az összes párkapcsolati forma, legyen az bejegyzett vagy „papír nélküli” élettársi kapcsolat. Mi lehet az oka?

Szöveg - Gyombolai-Kocsis Fruzsina, Gyombolai Zsolt / KETTESBEN

◆ Párkapcsolati gondjainkról beszélgetve a leggyakoribb problémakör mind a párkapcsolati elköteleződésre vezethető vissza. „Úgy érzem, nem halad a kapcsolatunk, egy helyben állunk”, „Már négy éve kaptam tőle gyűrűt, de elzárkózik a házasságtól” – mondják a kapcsolatban lévők, „Nem szeretnék elköteleződni és feladni a szabadságom”, vagy „Nem találok olyat, aki megfelelné és komoly, hosszú távú kapcsolatra vágyik” – mondják a szinglik.

AMI ELRIASZT

Kétségtelen, hogy elköteleződni nehéz dolog – legyen szó akár egy nemes ügy tartós támogatásáról vagy egy komoly munkaszerződés aláírásáról. Még bonyolultabb a szerelmi élet területén, hiszen ez követeli meg a legmélyebb odaadást, teljes személyiségünket és életünk majd’ minden területét átszövi. Az addigi fontossági sorrendünkön változtatva be kell emelnünk a társunkat magunk mellé, megteremtve az egyensúlyt az „én” és a „mi” között. Ez egyáltalán nem könnyű dolog: a legtöbbször magunkkal cipeljük a vállunkra sokszor nehéz súlyként telepedő képzeletbeli zsákokat, amelyben azok az élmények és tapasztalatok vannak, hogy nem éri meg házasságban élni, mert sokat és súlyosan sérülhet az ember. De mi a helyzet azokkal, akik mégis vállalnak párkapcsolatot? A statisztika és alighanem saját tapasztalataink is azt mutatják, hogy a házasságot (legyen akár polgári, akár egyházi házasságkötés) mind nagyobb mértékben váltja fel az együttélés. A nem házasságban, de együtt élők úgy gondolják, mégiscsak jobb kapcsolatban élni, mint egyedül, viszont életre szóló, komoly döntés még elhamarkodott lenne, hagyjunk nyitva egy kiskaput, ha esetleg mégsem működne a

dolog, hiszen olyan sok kudarcot, rossz házasságot látni manapság. Sajnos a számos elrettentő példa reális érv: egy átlagos ember évről évre több válással végződő vagy rossz házasságot tud mondani maga körül, mint boldog, harmonikusan működőt.

Hiába ismertek a kutatásban igazolt állítások, miszerint a stabil, boldog házasságban élők hatékonyabban őrzik meg mind a testi, mind a pszichés egészségüket, kiegyensúlyozottabbnak tartják magukat, mint a nem házasok és általában elégedettebbek az életükkel, mégis nehéz lépés az elköteleződés. Egyéb társadalmi okokat is sorolnak a kutatók, egyre individuálisabb, atomizálódó társadalmat, ahol az emberek túlnyomó része nem gondol másra, csak a saját sorsával törődik, vagy éppen a közösségek, barátságok, együttműködő családok hiányát. A normális emberi kapcsolatok kialakításához szükséges készségeket, szerepeket, mintákat és az önismeretet is csak a családban, más közösségeinkben tudjuk elsajátítani – mindkettő egyre inkább hiányzik.

EGYÜTT, MÉGIS TÁVOLODVA

A hozzánk forduló, nem házasságban együttélő párok nagy részénél azt látjuk, hogy a felek különbözően tekintenek az együttélésre és ez számos kapcsolati konfliktusuk forrása. Legtöbbször „próbaházasság” címszóval költöznek össze az együttjárók, mondván „lakva ismerjük meg a másikat”, vagy „az idő majd eldönti”, ám ahogy telnek a hónapok, ahogy csiszolódnak össze a hétköznapokon, úgy kezdenek távolodni egymástól. Az egyik tipikus változás a fokozódó türelmetlenség (legtöbbször a nő irányából), hogy mikor jön már el a nagy pillanat, amikor összekötik az életünket, hivatalosan is.

Kép - Profimedia - Red Dot

A másik, az előzővel ellentétes irányú változás (legtöbbször a férfinál), ne változtassunk semmin, nagyon jó így, ahogy van, lám, milyen jól megy a székér, szépen berendeztük a lakást, törlesztjük a részleteket, autót is sikerült venni, minden este van meleg vacsora és a ruháim is szépen vasaltak – tehát minden megvan, amire szükségem van, ne kockáztassuk ezt az állapotot semmilyen módosítással. Tehát a két fél között egy házassághoz sok részletében hasonló, de a lényegét tekintve különböző életforma alakul ki: a házasság „külső előnyei”, kényelmi funkciói adottak (közös háztartás és anyagi háttér), ám nincsen mögöttük valódi megtartó erő, biztos támasz és háttér – vagyis kölcsönös elköteleződés, a teljes önátadás.

JÓ EZ ÍGY

Ha egy párkapcsolatról a felek számára kiderül, hogy nincs reális jövője és érdemes lenne szakítani, ezt sokkal nehezebb megtenni, ha a felek már együtt élnek, közös háztartást vezetnek. Vagyis a körülményeik tartják bent a feleket a kapcsolatban: gyakran a közösen felvett, sok évre szóló hitel. Ehhez jönnek a pszichés változások is: „Bár nem jó ez a kapcsolat, úgyse találok már jobbat, minnek kockáztatni, nem szeretném előről kezdeni a randizást, na meg különben sem érdelek ennél boldogabb kapcsolatot – inkább maradjon minden így, ahogy van”. Sajnos ezzel általában rontják esélyeiket a boldogságra, amit egy új párkapcsolatban több eséllyel találnának meg.

SAJÁT CSAPDÁNKBAN

Ismerünk olyan példákat is, ahol az együttélés után (mivel a „próbaházasság működőképesnek látszik”) a tervek szerint össze is házasodnak a felek, majd rövid idő múlva általános megdöbbenésre elválnak. Az ilyen helyzet miatt elkeseredett felek magyarázzák tévesen a házasságkötés tényével a kapcsolat kudarcát („a papír rontott el mindent!”). Az együttélésben a valódi elköteleződés hiánya miatt a felek az önátverés csapdájába esnek: az eszköz egy eldugott bugyrában tudják, hogy nem ígérték örök hűséget, tehát bármikor kiszállhatnak a kapcsolatból, amikor csak szeretnének. Mivel a kiskapu gondolata ott motoszkál mindennap a fejükben, olyan dolgokat is elviselnek a társuktól (mondván maguknak, hogy ez csak egy ideiglenes kapcsolat, nem túl komoly elköteleződés), amiket egy házasságban, egy véglegesnek szánt kapcsolatban már nem tudnának tolerálni. ◆

A LEGFONTOSABB VÉGIGGONDOLANDÓ SZEMPONT EGY HÁZASSÁGRA KÉSZÜLŐ PÁR SZÁMÁRA, HOGY NE KEVERJÉK ÖSSZE AZ EGYÜTTÉLÉST („PRÓBAHÁZASSÁGOT”) A VALÓDI, KOMOLY ELKÖTELEZŐDÉSSSEL JÁRÓ HÁZASSÁGGAL, MERT BÁR KÜLSŐRE HASONLÓ A KÉT ÁLLAPOT, ALAPVETŐEN KÜLÖNBÖZNEK!